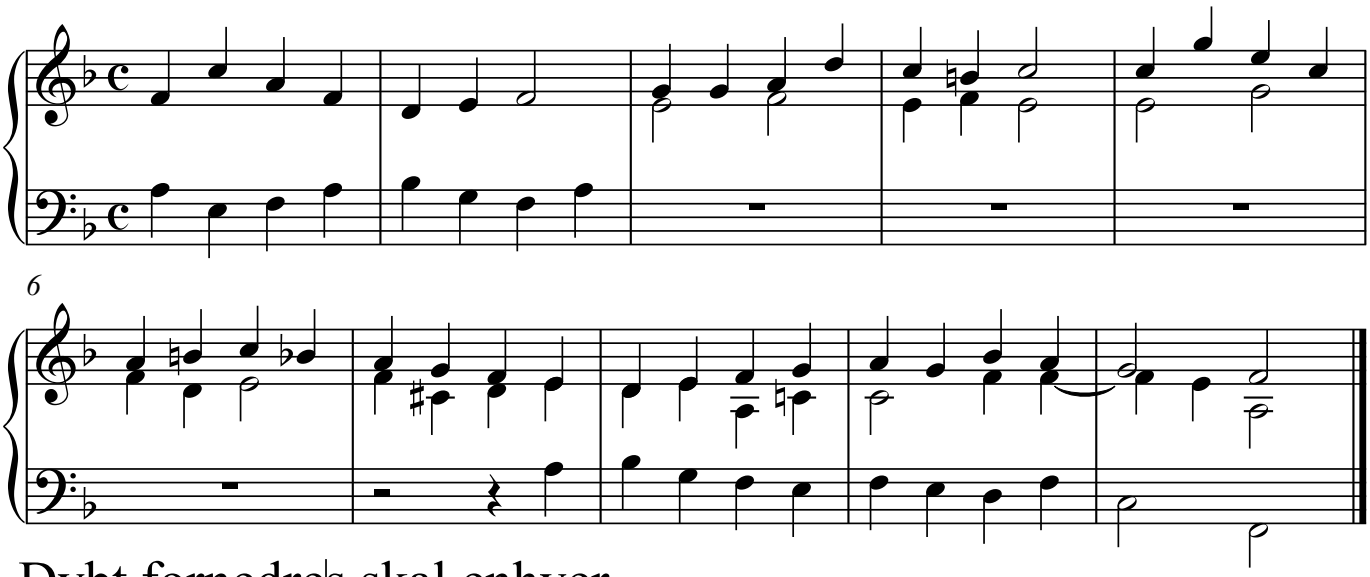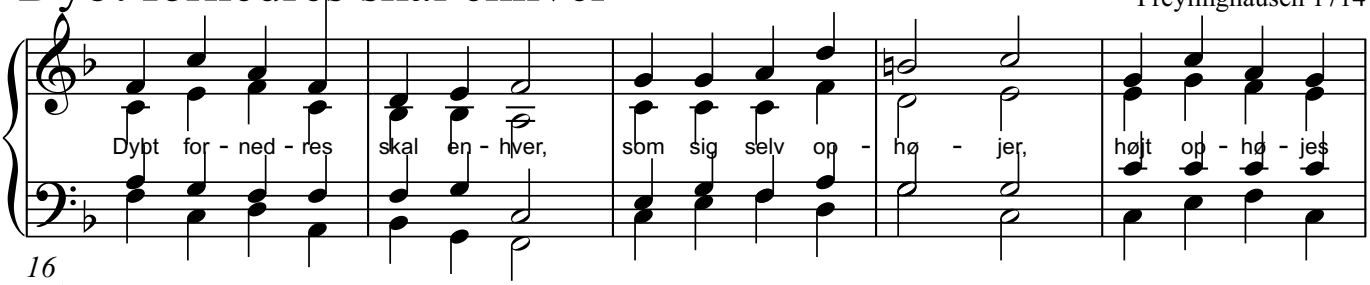
Dybt fornedres skal enhver DDK 108

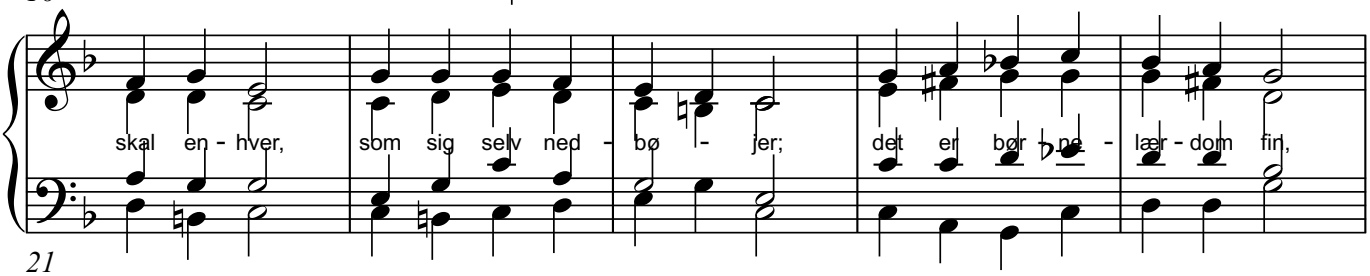
Hans Mikkelsen

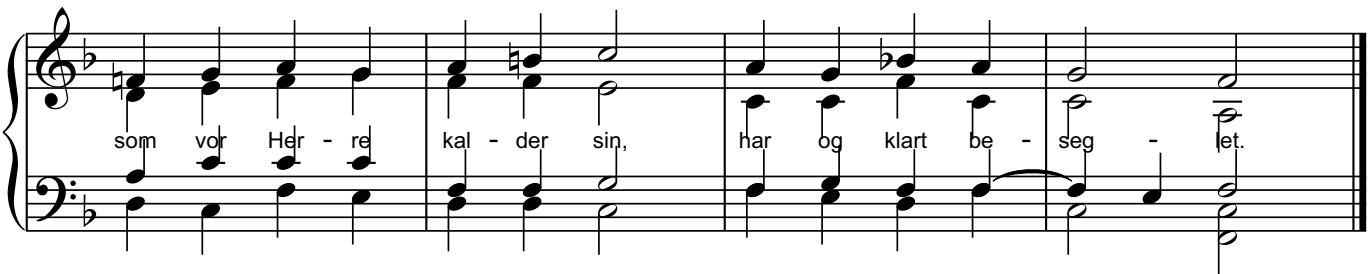

Dybt fornedres skal enhver

Freylinghausen 1714

1. Dybt fornedres skal enhver,
som sig selv ophøjer,
højt ophøjes skal enhver,
som sig selv nedbøjer;[1]
det er børnelærdom fin,
som vor Herre kalder sin,
har og klart beseglet.

2. Adam, i Guds billed skabt,
var sin skabers næste,
Adam, i sig selv fortabt,
blind for eget bedste,
vendte ryggen til sin Gud,
styrtede af Eden ud,
raved til afgrunden.

3. Sønnen i Guds herlighed
var sin Faders lige,
ville dog i ydmyghed
til os små nedstige,
hente os fra afgrund op,
løfte os til livets top,
Himmel-bjergets tinde.

4. Vend dog om fra afgrunds rand,
hver en sjæl forvildet!
Tro på Jesus, Gud og mand,
Gud i ham formildet!
Læg som støv dig i Guds hånd!
Da opliver dig Guds Ånd
atter i Guds billed.

5. Thi med ham, som fra Guds favn
sig til muld nedbøjed,
ved hans ord og i hans navn
bliver højt ophøjet
hver, som i hans barnedåb
dukker ned med tro og håb,

N.F.S. Grundtvig 1860.

[1] Luk 18,14

DDS 609